

Delia Jacob

Şase luni de la începutul războiului, săptămâna de Pesah, cea mai mare sărbătoare religioasă și tradițională a evreilor

Este greu de definit adevărata stare de spirit a populației din Israel. Toată țara își plânge victimele, toți sunt îngrijorați pentru soarta ostaticilor, pentru soldații care își pun viața în pericol pe fronturile din nord și sud, pentru viitorul acestei țări minunate bincuvântate de D-zeu. Lumea și-a pierdut de mult încrederea în conducerea acestui guvern a cărui toxicitate ne-a împins de a lungul ultimilor ani, încetul cu încetul spre un dezastru politic intern și extern. Eu trăiesc în Israel de patruzeci de ani dar parcă niciodată nu am simțit atâta dezbinare și o asemenea stare conflictuală între diferitele comunități și pături sociale. Nu sunt politiciană și nu pretind că aș putea vedea calea cea mai potrivită și echilibrată care să ne scoată din caruselul acesta al urii și al violenței. Îi las pe cei care au menirea aceasta, cei care au fost aleși să ne direcționeze destinul și să ne scoată din impas. Este datoria lor să găsească drumul iar dacă și-au pierdut competența sau sunt mânați de alte interese, a sosit poate momentul să renunțe la scaunul puterii și să cedeze cârma altor lideri. Au trecut șase luni de la tragedia fără precedent pe care a trăit-o Israelul. Tabloul ne arată sute de familii îndoliate, soldați traumatizați, o populație obosită și îndurerată, marcată de amărăciune, frică, instabilitate, revoltă, îngrijorare, deprimare.

Și totuși ...israelienii nu se dezmint. În mijlocul celui mai profund întuneric găsesc puterea de a trăi, de a găsi bucuria și lumina. Ca în fiecare an, s-au făcut și acum pregătiri pentru Pesah, sărbătoarea care unește familiile, care descrețește frunțile, sărbătoare a belșugului, a cântecelor, o sărbătoare în care părinții patronează buna orânduială iar copiii se bucură să asculte și să participe ca în fiecare an la aceeași poveste captivantă, îmbogățită de simboluri. Nu există evreu sau neevreu care să nu-I cunoască semnificația!? În noaptea de Seder, sărbătorim ieșirea din robia egipteană și dobândirea libertății și reîntoarcerea în Patria Mamă, patria lui Avraam, Isaac și Iacob. Chiar dacă unii au simțit un nod dureros de plâns în timp ce au cântat sau alții au făcut un mare efort de a -și antrena copiii și nepoții spre proverbiala bună dispoziție, chiar dacă în unele familii tineri sau mai puțin tineri au lipsit de la masa festivă, Sărbătoarea a adus lumină și dragoste în case și în inimi, în anul acesta ca de fiecare dată.

Care este starea de spirit a populației evreiești din Israel? Este greu de definit. Totul este foarte complex și semnificativ pentru un popor care a depășit de a lungul istoriei incredibile vicisitudini și holocausturi care a renăscut de fiecare dată din cenușa proprie, cu forte noi. Tânăra națiune israeliană chiar dacă este greu rănită, va răzbi și de data aceasta tocmai datorită acestei capacități de a înfrunta suferința și durerea, tocmai datorită acestei puteri de a așeza pierderea alături de izbândă, datorită acestei voințe de nezdruccinat de a exista și de a perpetua.

Numai în Israel și nicăieri în lume, am văzut o astfel de trecere bruscă de la lacrimi și jale, la o mare explozie de bucurie și exuberanță. De Iom Hazikaron (Ziua Aducerii Aminte), o zi de apăsătoare tristețe, lumea participă la ceremonii de comemorare, cu toții îi plângem pe cei căzuți, cu toții ne cinstim eroii și îi consolăm pe cei îndoliați. Chiar a doua zi însă, de Ziua Independenței, într-un iureș de dans și voie bună, națiunea sărbătorește victoria, libertatea și autodeterminarea. Este semnificativ și simbolic faptul că deja a doua zi, cu urme de lacrimi, poporul își manifestă cea mai mare bucurie a victoriei, își exercită voința și dragostea de viață. Această împletire tipică și poate unică în acest fel de la paroxismul suferinței la exaltarea bucuriei, ne dă vigoarea de nezdruccinat.

Am pus îndoielile și frustrările deoparte și ne-am pregătit pentru sărbătoarea cea mai așteptată de familiile evreiești, cea aducătoare de primăvară și lumină, Sărbătoarea de Pesach. Am stat la masă alături de cei dragi, ne-am îmbrățișat, am cântat împreună și ne-am bucurat. Nici o clipă nu am uitat durerea, zbuciumul, frica, indignarea dar o forță incredibilă moștenită genetic, istoric și spiritual, dătătoare de viață și speranță, stăvilește prăbușirea.

Editura SAGA & Jurnalul Israelian, sunt dedicate promovării artelor și a culturii în spațiul de limbă română. Publicăm zilnic jurnalistică, recenzii, analize, invitații la evenimente culturale actuale. Reportaje la zi.

Traducem din trei limbi și tipărim cărți în Ro, la Amazon.com și Israel.

Vizitați <https://www.jurnal-israelian.com>

